

at det var et Laan, der var Tale om, men det er intet Laan. Dersom Havnen tilhorte Helsingør, saa var det et Laan, men nu er det Staten, der eier Havnen, og den anvender altsaa den omhandlede Sum til denne sin Entrepriise, som jeg haaber vil betale sig, om ikke directe, saa dog indirects ved at opretholde en By, der har givet og, hvis den opretholdes, vil give et væsentligt Bidrag til Statsindtægterne. Jeg har gjort opmærksom paa disse mange Wildfarelser, som det forekom mig fandtes i den ærede Landstingsmands Foredrag, ikke for de enkelte Punkters Skyld, men fordi jeg fandt det betænkeligt, at man, fordi man med Hensyn til et enkelt Foretagende, Udgravningen af Canalen om Løgstørs Grunde, ikke har sat sin Mening igjennem, vil give sig til at henkaste Uttringer om en Modsætning mellem Landsdelene, som om der var en Tilboelighed enten hos Regjeringen eller hos Repræsentationen til at behandle dem efter forskjellige Grundsætninger. Hvad Gudenaas angaaer, som ligger i Jylland, saa er det oplyst, at den Omstændighed, at der ikke til dens Seilbargjørelse kræves Bidrag af de jydske Communer, hidrører fra, at der var gjort Forberedelser dertil, før Principet om Communerne Deeltagelse i Udgifter til saadanne Foretagender var bleven anerkjendt, og den ærede Landstingsmand vil indrømme, at det ikke var værd for $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ af 1,800 Rd., altsaa for 900 Rd. eller 600 Rd., at sætte det hele Massinert i Bevægelse, som skulde sættes i Bevægelse for at faae disse Bidrag fra Communerne reparerede, hvorved der vilde medgaae Mere end 600 eller 900 Rd.

Lehmann: Det glæder mig, at den ærede sidste Taler har anført det, som nærmest bevægede mig til at bede om Ordet. Jeg troer, at det var saa aldeles fyldestgjørende, at jeg for mit Vedkommende kun skal tilføie Get, som dog synes mig at burde siges efter den hele Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal er blevet reist. Jeg er valgt til Landstingsmand fra Jylland, og i Kjærlighed og Interesse for Jylland staaer jeg sandelig ikke tilbage for Noget, som der er barnesødt, men jeg skylder Sandheden at gjøre den almindelige Bemærkning, at

om det end forholder sig saa, at Jylland i en tidligere Tid, naar vi gaar noget længere tilbage, er i mange Henseender blevet forsomt, saa have baade Regjering og Rigsdag fra den, Dag Grundloven blev given, kappedes om at oprette det igjen (Hør! Hør! Ja!), og naar vi skulle opgjøre en Regning over Udgifter til store Foretagender i den senere Tid, saa vil det vise sig, at maaskee endog en overvæltende Deel er kommen Jylland tilgode, og jeg mener, at det fortjener Paaskjønnelse og ikke en høirostet Gaansomtale som den, der har fundet Sted fra den ærede Landstingsmands Side, der derom har udtalt sig (Nørgaard). Derved skal jeg for mit Vedkommende forlade dette Incidentpunkt, og jeg skal endnu kun tillade mig et Par almindelige Bemærkninger om Finantslovens Stilling til Landstinget og dens Behandling her.

Jeg har oftere ved given Leilighed udtalt det som min Overbeviisning, at det er ikke blot Landstingets Ret, men dets ligefremme Pligt imod Landet, imod Grundloven og imod den konstitutionelle Sag i det Hele at være aarvaagen med at haandhæve sin Stilling og Betydning efter Forsætningen, fordi det efter min Overbeviisning herved ikke blot gælder om at haandhæve vor egen personlige Værdighed, men fordi det, som jeg troer, er en nødvendig Forudsætning for hele Forsætningens Fremtid. Det er for mig aldeles indlysende, at et betydningsløst Landsting er ikke blot det Samme som intet Landsting, men endnu værre end det, idet det vilde blive en ørkesløs og tids-spildende Byrde, og det er derhos en ligesaa fast Overbeviisning hos mig, at Rigsdagen uden noget Landsting, altsaa med kun eet Thing, sammensat efter den for Folkethinget gældende Valglov, ikke vilde have nogen Fremtid for sig. Det har derfor kun kunnet være mig en stor Tilfredsstillelse af den hele Forhandling, der idag er ført, og alle de derunder faldne Uttringer at faae Bished om, hvad jeg forøvrigt aldrig har draget i Tvivl, i hvilken Grad jeg i denne Henseende befunder mig i Samklang med mine ærede Colleger i Landstinget; thi det er den samme Opfattelse, der gaar igjennem Alle, hvad der her er fremkommet, paa et enkelt Incidentpunkt